

El savi de Montserrat

Per a molts el pare Massot era un dels grans homenots de la cultura catalana. Treballador incansable, va dedicar bona part de la seva vida a fer recerca sobre cultura popular, de la llengua catalana, de la història de la literatura, de l'Església i la Guerra Civil a l'àmbit de Catalunya i Balears.

Josep Massot i Muntaner, adeu

→ Josep Maria Figueres *

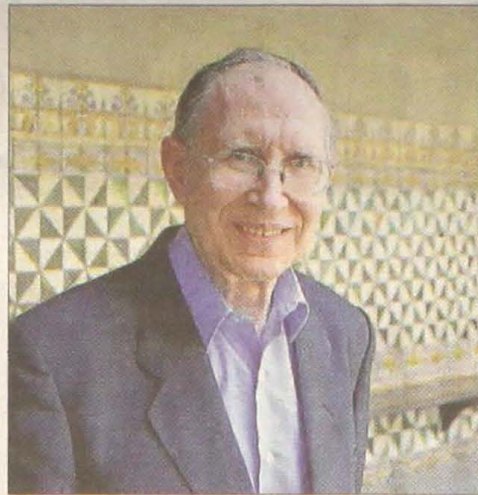

Enguany ens ha deixat un erudit, un investigador exemplar en la dedicació a la recerca. Monjo de Montserrat Massot,

nascut a Ciutat el 1941 cada any ens sorprenia, malgrat l'edat, amb un volum ben interessant i amb els anys el gruix de la seva obra no només és considerable sino fonamental per a conèixer aspectes tan rellevants com la història de l'Església

catalana, la Guerra Civil, les Illes en el segle XX, la cultura catalana, els grans estudiosos i erudits de la mateixa i, important, la interacció, la relació, entre els aspectes citats.

A més va dedicar-se les darreres dècades a les dues accions emblemàtiques de la cultura catalana des del cenobi benedictí a la muntanya santa del principat: la revista *Serra d'Or*, tribuna important de les lletres i el pensament i l'editorial Publicacions de l'Abadia de Montserrat, segurament la impremta en actiu més vella d'Europa i que ha publicat molt i molt en les

seves rellevants col·leccions. En ambdues iniciatives sempre hi era la seva mà. Un detall, la correcció de galerades era a més obra seva i apareixien sense ni una falta i no com ara que molts editors publiquen els originals sense correccions. Treballador incansable. Quan hom veia, de fora les finestres del monestir, una llumeta en la clara nit montserratina, el missatge era

clar: volia dir que en Massot era a la seva taula al peu de la lletra. La constància de la seva labor fou reeixida com demostra una molt extensa bibliografia a la qual al·ludíem i que fa honor al lema *Ora et labora*. Cal saber que els monjos benedictins tenen una rutina d'oració molt intensa, cinc cops –matines, laudes...– i la missa diària i la pregària individual...

Darrerament, ens va sorprendre amb unes aportacions notables, com sempre articles acadèmics que aplegava temàticament en un volum cada any, i en llibre sobre l'Obra del Cançoner Popular. Una acció que ens preserva el patrimoni musical popular tant a Catalunya com al conjunt de les Illes Balears, però per la seva importància, n'haurem de tornar a parlar que l'aventura s'ho val per important i bonica...

* Universitat Autònoma de Barcelona